

Glimtar från en resa i bergen

Text • foto: Berndt Paulsson

Tillsammans med en god vän har jag spelat golf ett par dagar i Varadero ca 16 mil öster om Havanna. Nu är klockan tio på kvällen en ljum januarinatt och jag sitter i långfärdsbuss till Santiago de Cuba. Ljuset dämpas och snart slumrar vi in. Föraren stannar ibland bussen och släpper av några paket och passagerare.

Jag vaknar inte förrän vi är framme i Holguin. Liv och rörelse på morgonen och nytt folk i bussen. Jag stiger av Bayamo. Mitt mål är bergsområdet Sierra Maestra och La Plata, rebellarméns högkvarter.

Några hundra meter från busstationen ligger hotellet Sierra Maestra. Vänliga människor säger att det är ett av stans bästa. Jag bokar in för ett hyggligt pris. I morgon ska jag ta mig vidare upp i bergen,

Bayamo har bortåt hundra tusen invånare. I stans centrum finns en vacker gågata, verkligen en av de finaste jag sett. Den har vackra färgmönster i den stenlagda mosaiken utefter hela gatan och skulpturer här och var, till och med runt lyktstolparna. Men inga reklamskyltar.

Hotellet har en resebyrå med namnet Ecotur och Alex som styr verksamheten vet tydligen allt som är värt att veta om rebellhögkvarteret uppe i bergen. Jag köper jag en hel resa. Taxibil hela vägen upp till Villa Santo Domingo, där porten till naturparken finns och en guide skall ta vid för resten av vägen. I närheten finns Kubas högsta bergstoppar och vandringsleder är utstakade upp till den högsta, Pico Turquino, 1974 meter över havet. I början av 1900-talet fanns här i trakterna en svensk botanist, Leonard Ekman, som lär vara den förste som besteg de högsta topparna, och orsaken till att en har namnet Pico Suécia.

En gul taxibil svänger upp framför hotellet och en välklädd man bjuder mig stiga in för färd till Santo Domingo. Det går fort fram över slätten tills det börjar stiga uppåt när vi närmar oss naturparken. Där möter Horteq upp, min vägvisare ett dygn framåt. Intill parkentrén finns ett hus med informationstavlor, kartor och stora fågelplanscher. Vi sätter vi oss i en jeep som skall ta oss de sista fem kilometrerna bilväg upp till 1000 meter över havet. Ibland

lutar det mer än 45 grader.

Väl uppe i Alto Naranjo börjar fotvandring ungefär fyra kilometer mot Comandancia La Plata. Genom skogen och upp och ned för trappor med kraftiga trädgrenar på tvären för att hålla emot jord och stenar när skyfallen kommer. Det känns i knäna efter ett tag. På 1950-talet fanns varken trappor eller stigar.

Det är tyst och stilla. Endast ljudet av nedtrampade löv. Aurafåglarna i luften spanar tyst på oss. Efter två kilometer kommer vi till en glänta med några hus. En vakt tar betalt för att jag skall få använda min kamera.

De sista hundra meterna är det brant nerför. Vi möter först det hus där Fidel Castro hade sin bostad och dolda bland träden finns andra hyddor och en sjukstuga. En säng, några hyllor och ett kylskåp som Horteq påstår kom från Sverige (!) står kvar i huset. En lucka i golvet leder ut till en underjordisk flyktväg.

För att övernatta måste vi gå tillbaka och till La Platica med ett tiotal små hus, en liten matsal och en samlingslokal. Solfångare ger ström till belysning, TV och till laddning av min mobil. Enkla sängar i enkelt rum med plats för sex personer. Toalett med duschrum om hörnet vid bananträden.

En vänlig kvinna lagar mat över en öppen eld. Intill rinner källvatten ur en kraftig slang. Ris och bönor, kassava och potatis, nötkött, mörkt och gott kryddat, lök, sås, gröna och gula tomat, läsk och lite rom därtill. Solen sjunker ner vid horisonten och det är kvällsvarmt, tyst och fridfullt.

På morgonen blir det frukost: bröd, kraftig omelett, getmjölk och kaffe. Solen stiger sakta. Fram på förmiddagen är det dags att gå tillbaka. Åter på hotellet i Bayamo bokar jag flyg och efter en dryg timme finns jag på flygplatsen i Havanna.

Kostnader.

Nattbuss Varadero – Santiago de Cuba: ca 400 kr.

Hotellrum i Bayamo - tre stjärnor: ca 250 kr per dygn.

Besök i La Plata, taxi ToR, jeep, guide, helpension: 1000 kr

Flyg Bayamo – Havanna: ca 800 kr